

fundsopgave, som vi alle skal være med til at løse. Netop i den Tanke var det, jeg begyndte at tale og skrive om denne Sag.

Amalie Frederiksen mener ikke, at jeg har fulgt med Udviklingen paa Landet de sidste Aar. Jeg har selv tjent paa Landet en Snøs Aar, har hele min Tid staaet i nært Forhold til Bønder, og jeg tør nok sige, at jeg har færdedes med aabne Øjne. Hvis Ballerne, jeg omtalte, er gaaede i Graven for 20 Aar siden, saa maa de „gaa igen“, for det er ikke et Aar siden, saadanne er blevne afholdte. Men der kan jo være stor Forskel paa de forskellige Egne. — At Arbejdet i Købstaden er lettere end paa Landet, mener jeg dog er en bekendt Sag. Det er noget, der næppe nogensinde vil kunne ændres. Hvad Samlivet med Familien angaar, da kan det være fattigt nok i Købstaden. Jeg har dog gjort den Erfaring, at Bitterheden mellem Husmoder og Tyende ikke er saa almindelig i Byen som paa Landet, og dette tror jeg ligger i, at Tjenestepigen føler, at da Husbond og Husmoder her møder frem med berettiget Krav paa, at Tyendet deler alle deres Interesser, saa har Tyendet paa sin Side Ret til at vente, at der tages mere Hensyn til hende. — Naar Amalie Frederiksen paastaar, at en Arbejders Kone er bedre stillet paa Landet end i Købstaden, saa maa jeg dertil svare, at Bylivet medfører en Del Fristelser, som mange Mænd bukker under for, og dette gaar som bekendt ud over Hustru og Børn. Men er Mand og Hustru karakterfaste, dygtige og paalidelige, saa har de, som Forholdene endnu er, Udsigt til langt større Fortjeneste end paa Landet. Heri ligger Faren. Det nytter ikke at forlange, at den unge Mand eller Kvinde skal kunne bedømme sin egen Karakterstyrke; om de nogensinde bliver klar derover, vil det ofte vise sig at være for sildigt.

Hvis, som jeg antager, dette Blad bliver læst af Bønderpiger, saa vil jeg tillade mig at give dem et godt Raad. Betænk Jer endelig vel, inden I bestemmer Jer til at rejse til Købstaden, og forsøg hellere, om I kan forbedre Eders Stilling, hvor I er. Forlang ikke bestandig højere Løn, men mød frisk til Arbejdet, udfør det villig og af yderste Evne, og gør saa Fordring paa et ordentligt Værelse, som I har set Pigerne have det i Købstaden, og forlang dernæst en begrænset Arbejdstid. Ikke 8 Timer! det er meningsløst, men 12 a 13, det vil vist bedre kunne passe, og hold paa hveranden Søndag fri den halve Dag. Gør dog en Undtagelse i Høsten. Og brug saa Fritiden, ikke alene til at hækle og brodere, men til at sætte Jer ind i, hvad der kan hjælpe til at forbedre Eders Kaar nu og i Fremtiden.]

Karen Mortensen.

Dansk Kvindesamfunds Virksomhed.

Kredsafdeling. Kort efter at Anne Bruun i August Maaned for anden Gang var bleven indbudt til at tale om Kvinde-